

AkátA
AkátAká
AkátAkátA
AkátA átAká
AkátA AkátA
AkátA StAká
AkátA AkátA
AkátAkátAkátAkátAká
AkátAkátAkátAkátAkátA
AkátAkátAkátAkátAkátAká
AkátA AkátA
AkátA átAká

Tramskej svěze div se - že by další časopis? To se to tedy rozjelo. A je to dobře! Teď ještě abych od podzimu vznikal pravidelně a pomáhalo mi víc lidí.

Tak já se nejdřív představím.

Chci bejt literárním - přinášet

to co píšpu trampové i netrampové v mým okolí Zároveň chci seznamovat s tím, co se komu líbíma co kde četl. A taky dát prostor různějm názorům a diskusím.

Chtěl bych toho moc. - spolupracovat s

Anýzem, s trempskými časopisy, chtěl bychbýt i výtyárným a přimášet fotografie a grafiky..

Raději nic neslibuji

a těším se po velkých vandrach

Ahoj

A K Á T

kybenykyklykybéábrfábrdominéenykybenykyklykybéábrfáb

Pár stránek vykopávek /Shorty/

dfgh-----jklů_

Těm, kteří mě znají / 1977/

Viděl jsem krásu

byly nahá melodií i obrazem

zasněženého ticha

Viděl jsem krásu..

/proč jen jsem teď realista/

...nekonečně originální motiv vědnosti

Má to být oslava?

Nebo otázka?

Dědictví II / 1977 /

Na stránce z trsu trávy
vyběhla myš

Pozoroval jsem ji a styděl se za to,
že mi v první chvíli bleskla hlavou
léta školou pěstovaná myšlenka

"Zabij ji. Škodí společnosti! "

Přání při setkání /text 1977/

Pánové hezkou podívanou
pánové trochu nevítanou
blázní zpocení ušlí zaprášení
jdou vám pod okny to je překvapení

Rychle nasadit úsměv pohrdavý
přehlížet - no to je to pravý
pak si přisadit cosi o mládeži
jak je zkažená a vám o ni běží

Máte zahrádku a chatu u vody
zahrádku angrašty, jahody
daně platíte a jste spokojenej
my vám rušíme systém vyzkoušenej

No tak pánové hezký usínání
televize ať vám dá stejný přání
já zas půjdu spát jen tak pod oblohu
tam svý písničky ještě zpívat mhd.

Už sis zvyk / 1977 /

Ani ji nevnímáš
krajina za oknem ustupuje
do šedivý dálky

Už sis zvyk
Neruší linii obzoru, kraj lesa, plot

Už sis zvyk
Jen večer ti vzor stínu
na protější stěně připomíná

Je tu mříž

Ach ty konce /text 1977/

Zatracenej kyčel
bolestí bych křičel
ty pitomej kloube
proč mi v tobě dloube

vy mizerný vnitřnosti
děláte mi starosti
járta ztvrdlý zduřelý
to není moc veselý

Prsty se mi kroutí
což mne hrozně rmoutí
jen setřesu strachy
snad to nejsou šlachy

Konče tiny vrzavý
ty už nikdo nespraví
hekám jako děda
bolest mi spát nedá

V Piešťanech se sejdeme
a vzpomínat budeme
poslední si dáme spich
na bahenních koupelích

/ část/

Staženým oknem vlétla včela
zakroužila ledabyly nad hlavami
a začala si hledět své práce
Občas popobzučela na vedlejší hrozen
uvadajících šeříkových květů.
Vláček s námi zatím ujel pět stanic.

Balada pro banditu

je asi najdiskutovanějším filmem poslední doby. Na plakátech se objevil jako "Trampský muzikál" a octl se tak ve středu zájmu.

Moje počty po shlédnutí byly smíšené. I když nemohu říci, že se mi líbil, souhlasím částečně se skupinou nadšených.

..Bylo víno v sudě, teď tam voda bude..
a Nikola u malého ohníčku uprostřed suťovité stráně trochu unaveně zabrnká na rozladěnou kytaru, rozemne v hrsti snítku keříku.....
Nevím, jestli bylo třeba ještě mnoho dodávek.
Nevím, jestli bylo třeba tolik popisných scén, naturalistických obrazů. Připadají mi jako ústup autorů do polovičatosti.
Jistě, otázka líbivosti filmu je v době podbízejících se konzumních řemeslných výtvorů složitá. Autoři tohoto filmu vyžadují aktivní účast diváka, experimentují s divadelní formou scény. V době, směřující k pasivitě diváka je to práce těžká a nevděčná. Vynucuje se ale otázka, zda a do jaké míry je dobré se takovým divákům podbízet, pojišťovat osvědčenými scénami.

Divadlo Na provázku se pokusilo o moderní film a jednoznačně mohu ocenit jeho přínos. Jen je škoda, že podobných filmů není v našich kinech víc - byla by možnost srovnávat.

Shorty.

Pokud to bude v mých silách, přinesu i další názory, kritiky. Samozřejmě nejen k tomuto filmu. Čekám, co mi pošlete.

Akát

Z knihy M Baumvolové

"Pohádky pro dospělé"

Starý Zubr

Zajíc přáňěhl ke starému zubrovi.

"Zachraň mna, nebo je semnou ámen. Liška vyčeničila moji noru. Vráťím li se domů, rozsápe mě. Zůstat v lese přez noc taky nemůžu, zakousli by mě vlci. Co mám dělat? Už se stmívá a já nemám kde přespat?"

"Přijď zítra" odpověděl starý zubr,

"Určitě spolu hěco vymyslíme.."

knihy M ~~XXX~~ Baumvolové " Pohádky pro dospělé "

Maliny

Přišel ke lvu ježek a stěžoval si

"Špatně se mi žije v lese nemám čím nakrmit rodinu"

"Že nemáš čím? A co maliny?! Kliď se mi z očí lháři!" Přiletěl ke lvu sedmihlásek:

"Špatně se mi žije v lese , mívám často hlad"

"Hlad? A co maliny?! Kliď se mi z očí, lháři!"

Přišel ke lvu medvěd.

" Dobře se žije v tvém lese. Malin je spousta Jsem ti hluboce vděčný"

"To rád slyším! Přece se našel jeden čestný ale ostatní lžou", řekl lev.

A medvěd se vrátil do maliní, ke kterému nikoho nepouštěl.

Malá recenze na blba

Jan Skácel

Vracel jsem se domů, šel jsem pěšky a měl jsem dobrou náladu. Bylo hezky, protože jsem dokázal utéct kamarádům a odejít z hospody v pravý čas.

Odejít v pravý čas je valké umění a nepodaří se to vždycky. Mnozí státníci by o tom mohli písně zpívat Nejde jenom o to kdy, ale také jak. Australský ministerský předseda odešel po mořském dně.

Já šel raději po ulici. Svítily asfalt a svítily hvězdy. Pojedné straně vozovky byl park s velikými starými stromy, po druhé straně dlouhá budova bývalé věznice. Obé zvyšovalo mou radost. Miluji stromy a podezírám je, že jsou moudré, rov něž věznice jsou mi sympatické, pokud byly zrušeny. Z téhle udělali skladiště. Mříže ponechali. Dříve tam byly proto, aby nikdo nemohl ven, tať jsou tam proto, aby nikdo nemohl dovnitř. Taková změna funkce, zdánlivě nepatrná, naplňuje prostého člověka optimismem. Není divu, že jsem si vesele pískal do kroku.

Pak jsem uviděl ty milence. Stáli ve vratech činžovního domu a prostupovali se. Svět pro ně nebyl, ale hlavami podepírali nebe, aby nepadlo. Přestal jsem hvízdát a snažil se projít okolo nich co nejrychleji.

Abych nevyrušoval.

Otočil jsem hlavu a díval se moudře na ty stromy. Moudré stromy se dívaly na mne. Takže chvíle se skládala z moudrosti, lásky, bývalého vězení a starých stromů. V okamžiku, kdy se to všechno poskládalo v akord, uslyšel jsem chlapecký hlas: "Počkej chvíli, Terezko, jde tady nějaký blb."

Pohoršeně jsem se ohlédl. Ale ulice byla ~~lidup~~ liduprázdná, a omyl vyloučen.

Různé :

Metoda jistého odcizení, pohledu jinak a odjinud je základem každého poznání. Ryba je poslední tvor, který by pochopil vodu a pták je poslední tvor, který by pochopil podstatu vzduchu.

Jste li v úzkých, mluvte zeširoka !

Jaime Gil de Biedma

/Španělsko 1959/

JAK JE ZŘEJMÉ

Jak je zřejmé je možno chovat se jako
člověk

Jak je zřejmé je možno vyslovit ne.
Jednou a na ulici, najednou za všechny,
za všechny případy, když jsme nemohli.

Význam má, jak je zřejmé, skutečnost,
že jsme živi.

Význam má, jak je zřejmé,
že dokonce i sama nespravedlivá síla
chce, ba že předpokládá naše životy,
ty minimální řiny,
jež denně konáme všichni a veřejně.

Tak nezapomínejme si vzít i poučení,
že v každém okamžiku je v každém našem
gestu

ukryta zbraň, a buďme si vědomi, že dosud
jsme naživu a život
že je doposud možný, jak je zřejmé.

Tak se trochu omlouvám,
jako každej akát jsem byl dlouho
zimouřivej a smutnej a pak na mě najednou
přišlo pozdní jaro a cobydup jsem tu
celej zelenej, se sprškou bílých
květů..

Teda neměl jsem moc času na pří-
pravu & tak se můj obsah příliš
neujednotil!. Ale zlepším se.

Trnovník AKÁT

k o l e c h n o l e h ů ř a l i d i s i b u d e d a š ť h l a v ě l y j s o c h v á l i t
v š e d a k j e n a ů ř a l i d i s i b u d e d a š ť h l a v ě l y j s o c h v á l i t
o o o p r o a l i d i s i b u d e d a š ť h l a v ě l y j s o c h v á l i t

KatKat   KatKat
KatKat   KatKat
KatKat   KatKat
KatKat   KatKat
KatKat   KatKat
KatKat   KatKat
KatKatKatKat
atKatKatKat
tKatKatKat
KatKatKat
tKatKatKat
atKatKatKat
KatKatKatKat
KatKat   KatKat
KatKat   KatKat
KatKat   KatKat
KatKat   KatKat
KatKat   KatKat
KatKat   KatKat

Ahoj kamarádi

N evím, jak se to stalo, ale já
 ubejvám. Někde jsem zasel A
 a navíc čárku. Tak doufám, že ta
 setba vzejde. Můj název teď příliš
 přívětivej není, ale nic si z toho
 nedělejte, to jen navenek.

Už se začínám stávat sám sebou
 a tak nebudu slibovat vůbec nic
 Vítejte taďy po velkých vandrech
 a třeba se ozvěte co říkáte mojí
 existenci

KAT

Člověka drží nad vodou
celej chuchvalec jeho nedokonalostí

• • •

Stojíš pořád stejně
Napůl opřená, ruce v kapsác-h napínají
zelenou bundu a celou postavu
Usmíváš se
/ Nejde říct že úsměv je
aniž bych poškodil celistvost /
A vím, kdy se v očích objeví můj prohřešek
Odleskem
Nic není mezi
Jen fotka ztratila lesk
a okraje se zpřehýbaly

Pak
bolest ustane

Až zatmí se
jak málo věřím

Ustane
až zabolí

Lepím fotografii na obálku
/ Přečasně bydliště
tvůj úsměv /
A dvacetníkem
kříž jsem vyryl do sloupu
protože padla panna

Budem se bavit jeho bezmůžeí
Malátní vodou Kychotovských mlýnů
Kelímek znehodnocený po použití
plní pěna slov
poznaenaná nezměnitelnými rýhami
mého palce
a touhou po snu

rozloučenou n
roučenu na rozloučenou na rozloučenou na rozlouče

Poldovka , 7. 79.

až bolí
lehkost tvarování
hmoty

Jícny pecí
černá zrnka
na tuhnoucí strusce
a balík koksu
ještě před zchlazením
leží na druhé straně váhy
měřené dlouhou šedou zdí
dlouhou
kam nikdo ani nápisy nepíše

dl. w. sech' zed

Na rozloučenou
se stavím zády
kapsy plné rukou
prach jako vždy

Improvizace na rozmarné léto
/ text /

Proubouzím se protože slunce zakryly mraky
popojdu kus až zmizí husí kůže
mraky jsou hezčí než slunce protože mne
nutí

mraky jsou hezčí protože se mění

Ubrus není od toho aby hřál
sedím uprostřed vlastního chaosu
třesu se zimou kte-rá k němu patří
a svádím ji na rozmarný léto

Hrubá tkanina je měkká svou nepravidelností
modrá vyšivací bavlnka staročeského vzoru
ohraňené pocity bolestivým sítem vpichů
a venku vír

Uvnitř ja krajina kterou jsem projel cestou
někam
venku je probuzení na který jsem se netěšil
spadlo pár kapek a vítr roztrás listí
a venku všechno ostatní

Kámen je kamenem dokud na něj nesáhneš
dřevo je dřevem až když padne strom
dřevo je dřevem až když se ho dotýkáš
a stárne s tvojí rukou

Průchozím pohledem paběrkuji stromy
kyselá jablka mají se nechat uležet
ale já kašlu na sladký mísy vánoc
je uvnitř pozdní rozmarný léto

Šel jsem po Karlově mostě.

Nezachytitelná atmosféra staré Prahy úspěšně unikala z přeplněných filmů ve fotopřístrojích nejrůznějších kvalit a nejrůznějších turistů ; Němci, Rusové, venkovani. Ve výklencích pod sochami postávalo několik malířů - obrázky Hradčan, mosteckých věží, sv. Mikuláše. Výnosnej obchod.

Vzdálenost k nepřiblížení.

Cynická vzdálenost bludiště.

Mezi obrazem skutečně cítěným a člověkem od malička dokopávaným k mechanickému přijímání obrazu jako popisu, od malička odtrhovaným od svého vnitřního života a vedeným mezi ploty vnějšího realistického myšlení.

Z běžného povědomí a televizních inscenací víme, že Gog byl dobrej a blázen, známe i jeho obrazy protože reprodukce vidí ve školách a čekárnách lékařů. Víme taky, že Pikaso byl dobrej ale ten už moc nevisí a navíc se proslýchá, že kděmž těch svejch čmáranic dokázal namalovat i pořádnou macatou ženskou. A víme, že Špála maloval modrý kytice. A dál??

Prodejny Díla jsou pokládány za tichou snobárnu, těm moderním patlalům stejně nikdo nerozumí a jen si dělají srandu z lidí...

Na stěny paneláků se stěhují malovánky z Karlova mostu, galerie plníobrazy s optimistickými názvy a budovatelskou tematikou, snobské tisíce se stěhují do jiných kapes...

A všechno jde nějak mimo...

Kolikrát ještě s pětníkem v kapse
kolikrát ještě poúhěnou ze vrat
rovné a pyšné
na sukních rosu ...
a bude to pláč.

Kolikrát ještě po špičkách přijdu,
kolikrát ještě, Cyrano směšný,
budu si hvízdát na stéblo trávy
u dívčích oken
nejsladší verš?

"svět, Roxano,
svět je dům,
o pár pater větší
než kde spáváš,
tisíc oken, tisíc dveří,
lampy, hudba, modré peří,
tisíc džbánů pstruží vody,
ke všem hvězdám dlouhé schody,
dám ti ho,
až budeš starší,
chceš?"

Kolikrát ještě -/do smrti! do smrti!/
kolikrát ještě utrhnu stéblo,
zelenou, nahou, svítivou trávu,
bude se blýskat ...
a bude to pláč.

/ z časopisu
Host do domu
1959 /

Společnost se skládá z miliónů lidí, kteří jsou v podstatě sami. Ne nějak hořce sami, protože si to neuvědomují. Ale to co by chtěli říci, nikdo neposlouchá. Jsou prostě něčím, co se nahodile přibližuje jedno k druhému a občas o sebe trochu zavadí ...

/ P. Simon /

Nechci se přít o výklad slova společnost. Už se za ním schovalo mnohé. Jde mi víc o ty lidičky, kteří k sobě navzájem hledají cestu a kteří si chtějí říct víc, než jen při náhodném setkání. Těchto pár listů zdánlivě nemá vlastní řád. Snad jen ten, že nabízím kus vlastního světa, toho jak žiju, myslím, toho, co se mi líbí a co mě zajímá. A co vlastně dodávat.

" Táhlaten barák mi připomíná pivo "

" Co ? Je to hospoda ? "

" Ne, má pěknou bílou čepici .. "

Smůn se propadá po kotníky, ta hrusná
zmrzlá kůra člověka děsně umlátí.

Šlápnout = propadnout. Šlápnout = propadnout...

Předevčirem, když jsme našli k večeru

boudu už jsem byl jak po jízdě na koni -

- a pak ještě sekat soušku, moc jsme toho

taky u rozpálených kamen nenaseděli ..

" ..a jak je venku ? "

" Tady je hvězd jak nasráno " hulákal

zisten doprovázen zvukem pranímtu

dopadajícího na smůn. Zapínal se už uvnitř.

" Kam vede tahle cesta ? "

" Až pěknej les. "

/ Zimní obrázek /
leden 1979 /

ATATATA
TATATAT
ATATATATA
TATATATAT
ATATA ATATA
TATAT TATAT
ATATA ATATA
TATAT TATAT
ATATA ATATA
TATAT TATAT
ATATA ATATA
TATATATATATATAT
ATATATATATATATATA
TATAT TATAT
ATATA ATATA
TATAT TATAT

Ano. splnilo se očekávání a už
je tady Áčko. Co přináší - opět
tedy obraz rozpornosti jak bylo řečeno.
Snad je lepší přiznaná rozpornost
než přetvářka.

Na začátek uvádím sbírečku
" Pár dní "
z ledna roku 1978

A T

I

Ďábe laké kolo štěstí

Cítím tvou přítomnost
v prostoru kolem sebe
jako je cítit moře ve slaném vzduchu
jako je křáklí rac ků smísem a rachotem
zuřící vody
Pr opadám závratí nepatrnosti a nespírnosti
škvír-ou myšlenek nevyslovených
Slova
tisíckrát prázdňá
drtí tak hluboko že jejich smysl mizí
Útržky dáblů zpomínek
se zlomyslně promenádují po slunci
sedím v koutku
Věty jako čísla z ~~kamkolem~~ z loterie
lo ím z koletoče kdesi hluboko
a usmí ám se
Čísla která yhrá aji usudí nejsou

(dopl. v)

III

Den brečí
svoji nemohoucnost
do tajících zbytků sněhu
a lidé kteří šlapou blátem
mají jiné starosti
než
krájet jablka kvůli pověstem
Mám přece rád sních
Ně ne vlečku
Stokrát pochybuj žes dýchl
Den brečí
do nesmyslnosti úvah
a stříbrných závějí
někde hluboko

V.

Já mé vlastnictví

Balzám překrývání

Odsunuje kamsi obraz

ještě včera živý.

Pocit se nemohl vejít do okamžiku

a pr oto se přelil, tekł

a stuhl na poháru času

(jinak naplňovaném zcela pravidelně)

Zvláštní krápníky parátů vzpomínek

bolestivě krásné

tvarují každý den

popraškem drobností.

Podzim (text)
(hudba P. Simon)

V chladný vodě prázdněj stín
spadlý listí odraží
měkly vlny kopců příšeřím
řuce v kapsách se tum procházím
i vůně měkká jako barvy v pocitu mým, chladivý
chladivý
podzim

Kolébá se na vlnách
houpe se na šedi mraků
vodu která čekáže se smát
něžně hladit tiše povídat
vodu zkalil šedým smutkem nálady svý, chladivý
chladivý
podzim

Mezi kroky prostor mbyl
kam se slzou vašel pláč
ztmavly obě misky na vahách
mosazný smích zakryl šedi strach
a já cítím, že má teplo tvý přiblíží, přiblíží
chladivý
podzim

Polykám

dokud doušek nezhořkne v záklonu hlavy
zrnka melty uváznou mezi zuby
pak opláchnu uschlou obroučku
v hrnečku s ouškem
stejně jej objímám prsty
snad pro teplo
a jemnou vrstvičku modré barvy
kterou sotva vnímám
rozehřátými bříšký

Polykám dokud doušek nezhořkne
v záklonu hlavy, zrnka melty
uváznou mezi zuby. Pak opláchnu
uschlou obroučku v hrnečku
s ouškem. Stejně jej objímám
prsty = snad pro teplo a jemnou
vrstvičku modré barvy kterou
sotva vnímám rozehřátými bříšký

Trčí pozlacené křídlo anděla
Trčí pozlacené křídlo
Pozlacené
trčí
ze stínu hlavy

struktura pískovce
v šikmém světle vystoupila
klidné barokní tvary zostřením ztvrdly
obloha byla tmavá
daleko daleko od křídel

✓

Žiju protože věřím

Многим неверным людям

Dopis zůstal nedopsán

Dopis zůstal v kapsce

Dopis zůstal v prstech bezděčně si hrajících

Tak pozdravuj Besedu od praskajících kamínků

Tak pozdravuj Besedu od stolu s velkým oklepaným hrnkem
v prstech bezděčně si hrajících

Někdy se tvář roztáhne do úsměvu

Zapraskejí kamínka a zvoní káva

Někdy se roztáhne do úsměvu prsty bezděčně si hrající

oc slov moc slov moc slov moc slov moc slov moc slov moc slov moc slov

Plamen

Zasmrdělo třicet stříbrných vlasů

děda vševěda iškárotského

Přeočítal jsem ukradené myšlenky

a ohřál se

Něco spadlo na zem, postava se nahnrbila

Stárneš, ruce se ti klepou

jsaš starej odkecanej chlap

co ještě chceš

co ještě chceš

spočinutí

spočinutí

spočinutí

Vybavil jsem si tvůj obraz

a hrál dlaně mezi stehny

Hodina života

leskne se černá ~~HOVĚ~~ bezmocnost

Ono se řekne vnímej

Jsi koláž s tvarem zrcadla, socho

bolestné bolestné bolestné

Milují klínové písmo

Jsem úplně jinéj než chci

Banány jsou žluté, zelené nebo mokré

Zatíší poházených papírů

otevřelo diář

(Na slinách obálek upálím vlastní jméno)

Slyšíš

slyšíš

Ve střepu zrcadla se s rachotem odráží strop

Neboj Karkuško, bude Happy end

Zhasnu a půjdu si lehnout

ke svým představám

Bliží se Vánoce a budeme dělat radost bližním

Pane Andersen

co všechno jsem vyzkoušel

čekaje na zázrak

zra k

zrak

KŘ z rakve

Kolo kolo mlýnský

za čtveři rýnský

Slepice spokojeně klovcou

skořápky svých včerejších vajec

Vytvářím význam nebo on mne ?

Vytvářím význam nebo on mne ?

kde začít hledat souvislosti

Můžeš věřit

že na tomto

světě se

nic

nemůže

ztratit

.....

.....

A ty, larvo obalující se vláknem

Cožpak máš jistotu proměny ?

